

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717010959
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2017:8717010959.6

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Ľudmily Vallušovej a Marty Vilčkovej v trestnej veci proti obžalovanému I. Č. A. W.A. Z. Č. takto

r o z h o d n u t i e :

O b ž a l o v a n í :

1/ I. Č. W. Y. R. A. - nar. XX.XX.XXXX G. I. - C. C., L. E.
E., M.. F. Č.. XXX/X, W. I.,

2/ Z. Č. W. Y. R. A. - nar. XX.XX.XXXX G. I., L. E. E., M..
F. Č.. XXX/X, W. I.,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h

- zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

p r e t o ž e

- po vzájomnej spoločnej dohode dňa 13.03.2017 v čase okolo 16:00 hod. vo Svite, na ul. SNP č. 722/1A vedľa objektu Laser Aréna preskočili kovové oplietenie na uzavretej kovovej konštrukcii, kde sa nachádza betónová šachta, v ktorej v tom čase prespával poškodený Š. S., nar. XX.XX.XXXX, načo I. Č. skočil k poškodenému Š. S.E. do betónovej šachty, oboma rukami ho chytil pod krkom za vetrovku, ktorú mal na sebe, pričom mu povedal, aby im dal peniaze, lebo ho zabijú, potom k poškodenému do šachty vošiel aj Z. Č., pričom aj on poškodenému povedal, aby im dal peniaze, lebo ho zabijú, načo poškodený nereagoval, pretože sa ich bál, potom poškodeného začali obaja biť päšťami do oblasti tváre, prehľadávali mu vrecká na oblečení, vyzliekli ho zo šatstva a z presne nezisteného vrecka na oblečení mu odcudzili finančnú hotovosť vo výške najmenej 70,--eur, z betónovej šachty vzali najmenej 2ks balení cigariet presne nezistenej značky a rôzne potraviny a I. Č. mu ešte povedal, že za ním prídu obaja aj na druhý deň ráno a že ak im nedá peniaze, tak ho zabijú a nato z miesta činu odišli, čím takto krádežou finančnej hotovosti, cigariet a potravín spôsobili poškodenému Š. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., M.. F. Č.. XXX/X škodu spolu vo výške najmenej 80,--eur, pričom k zraneniu poškodeného nedošlo,

t e d a

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali na chránenej osobe - osobe vyššieho veku.

Za to im
u k l a d á

obž. I. Č.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 9 /deväť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

obž. Z. Č.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 9 /deväť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku im zároveň u k l a d á povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému Š. S., nar. XX.XX.XXXX, E. E., M.. F. Č.. XXX/X škodu vo výške 80,--eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaných I. Č. A. Z. Č. bola podaná obžaloba pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona pre skutok, ktorého sa mali dopustiť tak, že po vzájomnej spoločnej dohode dňa 13.03.2017 v čase okolo 16:00 hod. vo Svite, na ul. SNP č. 722/1A vedľa objektu Laser Aréna preskočili kovové oplotenie na uzavretej kovovej konštrukcii, kde sa nachádza betónová šachta, v ktorej toho času prespáva poškodený Š. S., nar. XX.XX.XXXX, pričom obv. Pavol Čonka skočil k poškodenému do betónovej šachty, oboma rukami poškodeného chytil za vetrovku pod krkom, ktorú mal na sebe, pričom poškodenému povedal, aby im dal peniaze, lebo ho zabijú, následne obv. Z. Č. tiež vošiel k poškodenému do šachty, pričom taktiež poškodenému povedal, aby im dal peniaze, lebo ho zabijú, na čo poškodený nereagoval, pretože sa ich bál, následne poškodeného obaja bili päšťami do oblasti jeho tváre, začali mu prehľadávať vrecká na jeho oblečení a následne ho vyzliekli z jeho šatstva, z ktorého mu potom z presne nezisteného vrecka odcudzili finančnú hotovosť vo výške cca 70,--eur, taktiež mu z betónovej šachty zobrali 2 balenia cigariet a rôzne potraviny, pričom potom, ako ho okradli mu I. Č. povedal, že za ním prídu obaja nasledujúce ráno a že ak im nedá peniaze, tak ho zabijú, pričom potom z miesta činu odišli, čím takto krádežou finančnej hotovosti, cigariet a potravín spôsobili poškodenému škodu spolu vo výške 80,--eur, pričom k žiadnemu zraneniu poškodeného týmto nedošlo.

Súd predmetnú obžalobu prijal a na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných I. Č. A. Z. Č., poškodeného Š. S., svedkov C. I., Z. Č., prečítaním svedeckej výpovede I. S., záverov znaleckého posudku znalcov N.. E. R., I.. A. C. a listinných dôkazov a zistil nasledovné.

Obžalovaný I. Č. v prípravnom konaní využil svoje právo a nevypovedal, pri konfrontácii s poškodeným Š. S. tvrdil, že poškodeného spoločne s Z. Č. neokradli.

Obžalovaný I. Č. v konaní pred súdom tvrdil, že dňa 13.03.2017 sa ani on ani obžalovaný Z. Č. s poškodeným Š. S. nestretli, že jeho syna I. S., ktorého stretli pri zberných surovinách vo Svite požiadali, aby do zberných surovín šiel železo predat' sám, pretože on svojmu kamarátovi N., ktorý tam pracuje a ktorého priezvisko uviesť nevedel dlhoval 10,--eur a že za predaj železa im potom I. S. dal po 5,--eur. Obžalovaný ďalej uviedol, že už všetci traja spoločne vypili 1,5 l ovocného vína, ktoré mal I. S.E. a že si spoločne zakúpili ešte po 1,5 l vína, ktoré vypili už v priestoroch Arény vo Svite, neďaleko betónovej šachty, kde prespával Š. S., ktorý tam však vtedy podľa tvrdenia obžalovaného nebol. Obžalovaný vo svojej výpovedi uvádzal aj to, že za časť peňazí, ktoré získal predajom železa zakúpil potraviny - kuracie drovky, ktoré však poslal domov po B. I. z Batizoviec a že s obžalovaným Z. Č. v daný deň navštívili aj herňu vo Svite, kde minuli len po 0,50,--eur, keďže sa tam zdržali veľmi krátko. Obžalovaný na svoju obranu tvrdil aj to, že ich kontrolovala i hliadka Mestskej polície vo Svite, ktorá sa dokonca I. S. pýtala nato, kde je jeho otec, že polícia pri ich zadržaní nenašla u nich žiadne veci poškodeného ako i to, že poškodený hoci mal byť zbitý lekárske vyšetrenie nevyhľadal ani sám ani v sprievode polície a že síce osobu poškodeného poznal a poznal aj miesto, kde prespával, ale jeho presný vek sa dozvedel až z uznesenia policajného orgánu.

Obžalovaný Z. Č. v prípravnom konaní dňa 14.03.2017 nevypovedal a dňa 10.04.2017 uviedol, že spoločne s obžalovaným I. Č. v zberných surovinách vo Svite dňa 13.03.2017 predali železo za 11,--eur, ktoré si rozdelili a odišli do herne pri Sintre, kde obžalovaný I. Č. vyhral 30,--eur, z ktorých mu dal 15,--

eur odkiaľ odišli do Sintry, kde si kúpili po 1 l vína a že pri Lidli stretli I. S. - syna poškodeného, s ktorým potom spoločne popíjali alkoholické nápoje. Podľa tvrdenia obžalovaného ich potom I. S. požiadal, aby mu zavolali taxík, lebo je opitý, že má pri sebe 2,50,--eur a aby ho odviezli domov do Batizoviec, čo aj urobili a opäť sa vrátili do Svity a že v Sintre si znova kúpili víno, ktoré spoločne vypili. Obžalovaný na svoju obranu uvádzal, že cestou späť do Batizoviec ich kontrolovala hliadka polície, ktorá ich najprv upozornila nato, že nemajú reflexné prvky a potom ich predviedla na Obvodné oddelenie PZ vo Svite, kde už bol poškodený a jeho dcéra a že keď ich poškodený Š. S. zbadal, začal kričať, že ho s obžalovaným I. Č. okradli a zbili.

Pri konfrontácii s poškodeným Š. S. namietal jeho tvrdenie, že ho s obžalovaným I. Č. fyzicky napadli, bili do tváre a že mu ukradli peniaze a potraviny.

Obžalovaný Z. Č. v konaní pred súdom opäť uvádzal, že dňa 13.03.2017 sa s poškodeným Š. S. nestretol, že s obžalovaným I. Č. boli v daný deň predat' železo v zberných surovinách vo Svite, kde stretli I. S. - syna poškodeného, ktorý im s predajom pomohol a s ktorým neskôr spoločne popíjali víno, kúpené za peniaze získané predajom železa. Obžalovaný ďalej tvrdil, že potom šiel I. S. domov taxíkom a že ich zastavila hliadka Mestskej polície vo Svite, ktorá ich upozornila nato, že nemajú reflexné prvky na oblečení a ktorá ich zato i pokutovala.

Obžalovaný zároveň uviedol, že poškodeného pozná a vie, že môže mať okolo 74 alebo 73 rokov, že pozná i miesto, kde prespáva i to, že poškodený často zabúda, že „nevie čo rozpráva“ a že poškodený Š. S. a jeho dcéra C. I. klamú.

Rozpory vo výpovediach, na ktoré ho súd upozornil postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku a ktoré sa týkali toho, kde a kedy s obžalovaným I. Č. stretli I. S. obžalovaný zdôvodnil tým, že už v prípravnom konaní tvrdil, že k ich stretnutiu došlo v zberných surovinách vo Svite okolo 11:00 hod., a nie až pri Lidli vo Svite a že ide len o chybnú protokoláciu jeho výpovede zo dňa 10.04.2017, resp. tým, že na niektoré veci už zabudol alebo si už nespomína.

Poškodený Š. S. v prípravnom konaní k podstatným okolnostiam skutku dňa 13.03.2017, dňa 14.03.2017 a dňa 12.04.2017 uviedol, že dňa 13.03.2017 v čase okolo 14:00 hod. si na pošte v Batizovciach prevzal dôchodok vo výške 285,--eur, z ktorého si v Sintre vo Svite urobil nákup rôznych potravín a cigariet, že čiastku 150,--eur odovzdal svojej dcére C. I., u ktorej sa zdržal asi 20 minút na obed a že nato odišiel do svojho „bunkra“ kde prespáva, že krátko nato do „bunkra“ prišiel obžalovaný I. Č., prezývaný „Palici“, chytil ho rukami pod krk za vetrovku a žiadal od neho peniaze, pričom sa mu vyhrážal zabitím a že do „bunkra“ prišiel aj obžalovaný Z. Č., ktorý ho tiež žiadal peniaze s tým, že ak im peniaze nedá, zabijú ho. Poškodený ďalej uviedol, že obaja obžalovaní ho bili päšťami rúk po tvári, že jeden z nich ho držal a druhý mu prehľadával oblečenie, že sa ho pokúsili vyzliecť z oblečenia, z ktorého mu zobrali asi 70,--eur a z „bunkra“ aj potraviny a cigarety, ktoré si predtým zakúpil i to, že obžalovaný I. Č. mu pri odchode povedal, že prídu za ním aj na druhý deň, že im má dať opäť peniaze, lebo ho zabijú.

Poškodený tieto skutočnosti potvrdil aj pri konfrontáciách s obžalovanými, ktorých zároveň aj opoznal ako osoby, ktoré ho dňa 13.03.2017 fyzicky napadli a zobrali mu 70,--eur a potraviny, pričom sa mu vyhrážali aj tým, že ak im peniaze nedá, že ho zabijú.

V konaní pred súdom poškodený opäť potvrdil, že keď sedel v „bunkri“ a jedol prišli k nemu obžalovaní, ktorých poznal a ktorí ho zbili, dokopali a vzali mu tašku s jedlom /chlieb, salám, bábovka, kompót, limonáda/ i hotovosť vo výške 70,--eur alebo 75,--eur, ktoré mu dala dcéra z dôchodku, ktorý si v ten deň vybral na pošte v Batizovciach. Poškodený na hlavnom pojednávaní tvrdil, že obžalovaní ho aj ostrihali a zoblekli donaha, že na mieste činu boli prítomné aj ďalšie dve osoby, že tri z nich neskôr „vzala“ polícia a že jednu z nich potom prepustila.

Rozpory vo výpovediach, na ktoré ho súd upozornil postupom podľa § 264 Trestného poriadku a ktoré sa týkali toho, kto ho prepadol, koľko osôb bolo na mieste činu a či bol ostrihaný alebo zoblečený donaha poškodený zdôvodnil tým, že pravdivé sú prečítané výpovede a tým, že je už starý, že má svoj vek, že nie na všetko si už pre odstup času pamätá, resp. že niektoré skutočnosti týkajúce sa napr. toho, že bol obžalovanými v deň skutku i ostrihaný sa hanbil na polícii uviesť preto, že je bezdomovcom, resp. že to na polícii aj spomenul.

Predmetné rozpory vo výpovediach poškodeného podľa konajúceho súdu neboli podstatného a relevantného charakteru a objektívne ich bolo možné pripísať skôr odstupu času alebo samotnej osobnosti poškodeného alebo veku, než jeho úmyslu krivo či nepravdivo vypovedať v neprospech obžalovaných alebo jeho snahe privodiť obžalovaným osobám následky trestnej zodpovednosti aj preto, že poškodený o podstatných okolnostiach žalovaného skutku i konania obžalovaných vypovedal v podstate zhodne vo všetkých svojich výpovediach a preto, že osoby obžalovaných od začiatku konania vo veci označoval ako osoby, ktoré ho prepadli, zbili a okradli i keď v zápisnici o trestnom oznámení

uvádzal, že jedného z nich pozná len pod prezývkou „Palici“ a druhého len ako syna nebohého „Tulipána“, ktorého označil menom Z., A. Y. Z..

Svedkyňa C. I. - dcéra poškodeného Š. S. v prípravnom konaní dňa 13.03.2017 uviedla, že v ten deň okolo 16:00 hod. prišiel poškodený k nej domov a povedal jej, že ho prepadli Rómovia z Batizoviec - obžalovaný I. Č. prezývaný „Palici“ a obžalovaný Z. Č. a že mu zobrali okolo 70,-eur, cigarety i potraviny. Vo svojej ďalšej výpovedi zo dňa 12.04.2017 svedkyňa uviedla, že otec k nej prišiel domov okolo 15:30 hod. a tvrdil jej, že ho okradli, vyzliekli a dusili, že poškodený sa pritom triasol a že k prepadu malo dôjsť v budove, kde prespáva. Svedkyňa opäť potvrdila, že poškodený jej uviedol, že prepadnúť a okradnúť ho mal obžalovaný I. Č. prezývaný „Palici“ i to, že oboch obžalovaných poškodený opoznal i na polícii, kde vec neskôr spoločne oznámili. Svedkyňa tvrdila i to, že na poškodenom videla roztrhané vrečko na bunde a že jej poškodený povedal, že jeden z útočníkov ho držal a pýtal peniaze a druhý útočník dusil a bil a že ho aj bili spoločne, vyzliekli a že mu vzali peniaze. Svedkyňa dokonca uviedla, že obdobného konania sa obžalovaný I. Č. vo vzťahu k jej otcovi dopustil aj v minulosti - v jesenných mesiacoch roku 2016, čo však polícii neoznámili.

Svedkyňa C. Č. predmetné skutočnosti uvádzané v prípravnom konaní dňa 12.04.2017 potvrdila aj v konaní pred súdom a opäť tvrdila, že poškodený jej povedal i to, že obžalovaní ho zbliekli donaha, že mu vzali asi 70,-eur, potraviny a cigarety, že mal strach a že celú vec telefonicky sama oznámila najprv Mestskej polícii vo Svite, potom i na Obvodnom oddelení PZ Svit, kde neskôr spolu s poškodeným podali vo veci trestné oznámenie aj osobne.

Svedkyňa v pôvodnej výpovedi zo dňa 13.03.2017 a v konaní pred súdom niektoré skutočnosti neuviedla tak podrobne ako v jej výpovedi z prípravného konania zo dňa 12.04.2017, načo ju súd postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku upozornil, pričom svedkyňa tieto rozpory zdôvodnila len tým, že si už na všetko nepamätá, že skutočnosti týkajúce sa toho, či poškodený bol v inkriminovaný deň na pošte pre dôchodok sám alebo spolu s ňou už zabudla uviesť.

Predmetné rozpory vo výpovediach svedkyne súd však nevyhodnotil ako účelové alebo nepravdivé preto, že jej tvrdenia čo do okolností skutku i konania obžalovaných osôb korešpondovali s výpoveďami poškodeného Š. S. a preto, že vykonané dokazovanie nepreukázalo ani vo vzťahu k tvrdeniam svedkyne C. Č. žiadnu relevantnú okolnosť, ktorá by svedčila pre úmysel svedkyne vypovedať v neprospech obžalovaných na jednej strane a v prospech poškodeného na strane druhej.

Svedok Z. Č. - brat obžalovaného Z. Č. v prípravnom konaní i v konaní pred súdom využil svoje právo v zmysle ustanovenia § 130 ods. 1 Trestného poriadku a vo veci nevypovedal.

Zo svedeckej výpovede I. S., prečítanej v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplynulo, že svedok sa len z rozprávania dozvedel o tom, že jeho otec poškodený Š. S. bol v niektorý deň roku 2017 okradnutý, zbitý a vyzlečený donaha i to, že asi „v tento deň“ pil víno najprv s poškodeným a neskôr aj spoločne s obžalovaným I. Č. prezývaným „Palici“ a s obžalovaným Z. Č. prezývaným „Opička“ a že asi „v tento deň“ bol podľa jeho manželky privezený domov taxíkom. Svedok si pre množstvo požitého alkoholu na iné okolnosti žalovaného skutku alebo konania obžalovaných nepamätal a tvrdil len to, že „v tento deň“ sa s obžalovanými stretol v blízkosti miesta činu, že ani s jedným z nich v ten deň nebol predať železo do šrotu a že len sprostredkovane sa dozvedel o tom, že jeho otca mali zbitť a okradnúť práve obžalovaní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie aj prečítaním záverov znaleckých posudkov I.. A. C. A. N.. E. R. vypracovaných k duševnému stavu poškodeného Š. S..

Zo záverov znaleckého posudku I.. A. C. vyplynulo, že znalkyňa u svedka zistila prítomnosť fabulačných i konfabulačných tendencií, ktoré však súviseli s jeho mentálnou úrovňou - dolné pásmo ľahkej demencie a tomu zodpovedajúcich porúch krátkodobej i dlhodobej pamäte, bez zistenej snahy poškodeného skresľovať skutočnosti v jeho prospech snahy vypovedať pod vplyvom nahovárania iných osôb i absentujúceho motívu pre tzv. krivé obvinenie vzhľadom nato, že svedok nemohol interpretovať skutočnosti bez toho, aby ich prežil. Znalkyňa zároveň s poukazom na rozumové schopnosti poškodeného konštatovala, že svedok mohol predmetné skutočnosti správne vnímať v obvyklom stave /za triezva, bez toxickej determinácie/, ale pre narušené pamäťové schopnosti si ich nemusel v pamäti správne uchovať a nakoniec i správne a neskraslene reprodukovať, čo je podľa nej odrazom poruchy krátkodobej i dlhodobej pamäti a ide skôr o nevedomý charakter. Vzhľadom na osobnosť svedka a jeho vek sú podľa znalkyne intelektové a pamäťové schopnosti poškodeného v dolnom pásme ľahkej demencie, pri preukázaní deteriorácie, zhoršení na podklade organického poškodenia mozgu i pri depravačnom trende /nadužívanie alkoholu/.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. E. R. vyplynulo, že poškodený trpí duševnou poruchou, ktorá spočíva v defektnom intelektu v pásme stredne ťažkej debility u simplexnej osobnosti, ktorá sa prejavuje u neho od narodenia spolu s nedostatočne rozvinutými rozumovými a intelektovými schopnosťami.

Aj táto znalkyňa u poškodeného zistila organické zmeny CNS s mnesticcko-kognitívnym defektom a počínajúcou demenciou, na čom sa podľa znalkyne spolupodieľali vek, proces starnutia a výrazný toxický vplyv alkoholu, čo nepredpokladá správne vnímanie, uchovanie a reprodukciu predmetných skutočností a z toho dôvodu môžu byť podľa znalkyne ďalšie vyšetrovacie /procesné/ úkony vzhľadom na defektný intelekt a poruchu pamäťových funkcií u poškodeného skreslené.

Súd vykonal dokazovanie aj v zmysle ustanovenia § 269 Trestného poriadku a prečítal listinné dôkazy v podobe zápisnice o trestnom oznámení, zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody obžalovaných, zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie, zápisov o dychových skúškach, správy Slovenskej pošty, a.s., správy Mestskej polície Svit, záznamov o nákupov poškodeného i časti zápisníc o konfrontácií medzi obžalovanými a poškodeným a z predmetného dokazovania zistil nasledovné.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že poškodený Š. S. na Obvodnom oddelení PZ Svit dňa 13.03.2017 o 18:15 hod. osobne oznámil, že v tento deň bol v betónovej šachte vo Svite, kde prespáva prepadnutý dvomi mužmi, v ktorých spoznal Z. Č. ako syna nebohého „Tulipána“ /brata obž. Z. Č./ a obž. I. Č. prezývaného „Palici“, ako aj to, že títo dvaja muži pod hrozbou zabitím žiadali od neho peniaze, bili ho a udierali päšťami do tváre, dusili pod krkom, vyzliekli donaha, prehľadali oblečenie a z vrecka nohavíc mu zobrali 70,--eur i potraviny, ktoré si v ten deň kúpil - chlieb, čerešňový kompót, bábovku, domáce klobásy, feferónky, horčicu a dve balenia cigariet zn. West.

Z uvedeného listinného dôkazu je zrejmé, že poškodený ako jedného z útočníkov označil osobu Z. Č. - brata obž. Z. Č., ktorý bol aj dňa 13.03.2017 príslušným orgánom činným v trestnom konaní zaistený pre podozrenie zo zločinu lúpeže voči poškodenému Š. S., ten však bol rozhodnutím príslušného orgánu činného v trestnom konaní ešte v ten istý deň zo zaistenia prepustený, čomu zodpovedal aj úradný záznam polície zo dňa 13.03.2017.

Zo zápisníc o zadržaní a obmedzení osobnej slobody vyplýva, že obžalovaný I. Č. bol po jeho zaistení dňom 13.03.2017 o 19:50 hod. aj zadržaný, rovnako tak ako obžalovaný Z. Č., ktorý bol zaistený dňom 13.03.2017 o 19:50 hod.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie vyplýva, že ako miesto činu bol označený betónový úložný priestor na ulici Hlavnej, na križovatke smerom na ulicu SNP vo Svite, v ktorom boli nájdené červený spací vak, modro belasý ruksak, béžová deka, 1 ks záhlavník a 1 ks sivá ponožka spolu s odpadkami rôzneho druhu.

Zo zápisov o dychovej skúške vykonanej dňa 13.03.2017 vyplýva, že u obžalovaného I. Č. bola o 20:08 hod. nameraná hodnota 0,66 mg/l a u obžalovaného Z. Č. bola o 20:11 hod. nameraná hodnota 0,18 mg/l, resp. u poškodeného Š. S. o 18:56 hod. nameraná hodnota 0,17 mg/l.

Zo správy Slovenskej pošty, a.s. vyplýva, že poškodenému Š. S. bol pri priehradke na pošte v Batizovciach vyplatený dňa 13.03.2017 dôchodok vo výške 258,43,--eur.

Zo správy Mestskej polície vo Svite zo dňa 19.05.2017 vyplýva, že pri hliadkovej činnosti na území mesta Svit bola dňa 13.03.2017 o 13:45 hod. vykonaná previerka troch osôb, ktoré sa nachádzali na ul. SNP vo Svite, pričom dve osoby Z. Č. A. I. S. boli hliadkou polície opoznané s tým, že tieto osoby mali pri sebe dvojkoľosovú káru s nákupom.

Z ďalších úradných záznamov polície vyhotovených k stotožneniu obchodu potravin, v ktorých nakupoval poškodený Š. S. dňa 13.03.2017 vyplýva, že poškodený v ten deň nakupoval v potravinách Sintra na ul. SNP vo Svite, čomu korešpondovali aj ďalšie listinné dôkazy v podobe záznamov z nákupov vyhotovených spoločnosťou Sintra dňa 13.03.2017 od 05:51 hod. až do 15:15 hod.

Takto vykonaným dokazovaním bol podľa názoru konajúceho súdu skutkový stav veci zistený spoľahlivo a tak, že o ňom dôvodné pochybnosti nie sú, že jeho rozsah mu postačuje na rozhodnutie vo veci, že predmetné dôkazné prostriedky boli zabezpečené, získané a vykonané zákonne a že zároveň súdom boli aj zákonným spôsobom vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku, čo ho viedlo k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchali obžalovaný I. Č. a obžalovaný Z. Č. tak, že po vzájomnej spoločnej dohode dňa 13.03.2017 v čase okolo 16:00 hod. vo Svite, na ul. SNP č. 722/1A vedľa objektu Laser Aréna preskočili kovové oplotenie na uzavretej kovovej konštrukcii, kde sa nachádza betónová šachta, v ktorej v tom čase prespával poškodený Š. S., nar. XX.XX.XXXX, načo I. Č. skočil k poškodenému Š. S. do betónovej šachty, oboma rukami ho chytil pod krkom za vetrovku, ktorú mal na sebe, pričom mu povedal, aby im dal peniaze, lebo ho zabijú, potom k poškodenému do šachty vošiel aj Z. Č., pričom aj on poškodenému povedal, aby im dal peniaze, lebo ho zabijú, načo poškodený nereagoval, pretože sa ich bál, potom poškodeného začali obaja biť päšťami do oblasti tváre, prehľadávali mu vrečka na oblečení, vyzliekli ho zo šatstva a z presne nezisteného vrečka na oblečení mu odcudzili finančnú hotovosť vo výške najmenej 70,--eur, z betónovej šachty vzali najmenej 2ks balení

cigariet presne nezistenej značky a rôzne potraviny a I. Č. mu ešte povedal, že za ním prídu obaja aj na druhý deň ráno a že ak im nedá peniaze, tak ho zabijú a nato z miesta činu odišli, čím takto krádežou finančnej hotovosti, cigariet a potravín spôsobili poškodenému Š. S., nar. XX.XX.XXXX, E. E., M.. F. Č.. XXX/X škodu spolu vo výške najmenej 80,--eur, pričom k zraneniu poškodeného nedošlo.

Pri ustálení predmetného skutkového stavu /ktorý zostal oproti obžalobe nedotknutý/ a ustálení osôb obžalovaných ako páchatel'ov predmetného skutku súd vychádzal predovšetkým z tvrdení a výpovedí poškodeného Š. S. a svedkyne C. Č., ďalej z dôkazov, ktoré vyplynuli z výpovede svedka I. S., zo záverov znaleckého posudku I.. A. C. A. N.. E. R. a z listinných dôkazov v podobe zápisnice o trestnom oznámení poškodeného Š. S. zo dňa 13.03.2017, zápisníc o zadržaní a obmedzení osobnej slobody obžalovaných zo dňa 13.03.2017, zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie zo dňa 13.03.2017, zápisov o dychových skúškach obžalovaných a poškodeného zo dňa 13.03.2017, správy Slovenskej pošty, a.s. Košice, správy Mestskej polície Svit, úradných záznamov polície zo dňa 14.03.2017, záznamov o nákupov poškodeného Š. S. zo dňa 13.03.2017 i z prečítaných zápisníc o konfrontácií medzi obžalovanými a poškodeným.

Poškodený Š. S. od začiatku konania vo veci pred orgánmi činnými v trestnom konaní a pred súdom vo všetkých výpovediach zhodne tvrdil, že páchatel'mi skutku boli obžalovaní, ktorých pri konfrontácii aj v konaní pred súdom riadne opoznal, i keď v zápisnici o trestnom oznámení uvádzal meno jedného z útočníkov ako Z. Č., čo bolo len pomýlené meno osoby obžalovaného Z. Č. a čo poškodený vo svojej výpovedi už dňa 13.03.2017 na čl. 110 trestného spisu sám opravil a čo i konajúci súd považoval za neúmyselný omyl poškodeného uvedený pri podávaní trestného oznámenia, keďže obžalovaný Z. Č. A. Z. Č. sú bratia - synovia nebohého otca prezývaného „Tulipán“, čo mohlo poškodeného pomýliť.

Na tomto závere súdu nič nemení ani tá skutočnosť, že obžalovaní spáchanie žalovaného skutku popierali s poukazom nato, že poškodený je starý, že klame a že „nevie čo rozpráva“, že poškodený po prepadaní a zbití nevyhľadal lekárske ošetrenie, že polícia pri ich zadržaní nenašla u nich alebo pri nich žiadne veci poškodeného, že v inkriminovaný deň popíjali alkoholické nápoje so synom poškodeného I. S. v priestoroch Arény vo Svite neďaleko betónovej šachty, kde prespáva poškodený Š. S., ktorý tam však v tom čase nebol a s ktorým sa v ten deň ani nestretli, pretože túto obranu obžalovaných súd vyhodnotil ako účelovú a použitú nimi len v snahe vyvinúť sa z následkov svojej trestno-právnej zodpovednosti, keďže za hodnovernejšiu a objektívnejšiu súd vyhodnotil výpoveď poškodeného Š. S. a výpoveď svedkyne C. Č., ktoré preukázateľne vzájomne korešpondovali a ktoré boli vo vzájomnej zhode aj s vyššie uvedenými listinnými dôkazmi a ktoré súčasne na seba presvedčivo a logicky nadväzovali, bez súčasne zisteného relevantného dôkazu o účelovosti výpovedí týchto osôb vypovedať proti obžalovaným s úmyslom krivo alebo nepravdivo ich obviniť a nič na tom nemenia ani závery znalkyň, že osoba poškodeného trpí ľahkou demenciou, poruchami krátkodobej i dlhodobej pamäte alebo duševnou poruchou spočívajúcou v defektnom intelektu v pásme stredne ťažkej debility, na ktorej sa spolupodieľa vek, proces starnutia i výrazný toxický vplyv alkoholu. Znalkyňa I.. A. C. v záveroch svojho znaleckého posudku totiž konštatovala, že predmetné skutočnosti mohol poškodený správne vnímať, aj keď ich neskôr nemusel v pamäti správne uchovať i správne a neskreslene reprodukovať, čo korešponduje i so závermi znalkyne N.. R., ktorá vo svojom posudku uviedla, že ako znalkyňa nepredpokladá správne vnímanie, uchovanie a reprodukciu predmetných skutočností, čo sa môže podľa nej s odstupom času a pri ďalších vyšetrovacích úkonov ešte viac skresľovať s poukazom na defektný intelekt a poruchu pamäťových funkcií poškodeného.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať i na ďalšie listinné dôkazy v podobe správy Slovenskej pošty, a.s., úradné záznamy polície i záznamy z nákupov vyhotovených spol. Sintra, podľa ktorých poškodený Š. S. objektívne prebral dňa 13.03.2017 dôchodok vo výške 258,43,--eur a podľa ktorých si i nakúpil potraviny a cigarety, ktoré neskôr vo svojich výpovediach popísal ako veci s peniazmi, ktoré mu boli obžalovanými odcudzené.

Obžalovaní sa bránili i tým, že s predajom železa im pomohol I. S., ktorý však túto skutočnosť jednoznačne poprel i tým, že predajom železa v zberných surovinách vo Svite získali cca po 5,--eur, sami však pritom tvrdili i to, že v tento deň si opakovane zakúpili väčšie množstvo vína a že peniaze použili aj pri hre na automatoch v herni vo Svite, čo skôr nasvedčuje tomu, že obžalovaní museli v daný čas disponovať väčšou sumou peňazí než s tou, ktorú získali predajom železa.

Konajúci súd považuje za potrebné poukázať aj na samotné rozpory vo výpovediach obžalovaných osôb týkajúce sa toho, kde a kedy stretli I. S., či a kedy ho zaviezli taxíkom domov do Batizoviec, či a kedy sa vrátili späť do Svitu, aký dlhý čas sa zdržali v herni vo Svite, koľko peňazí minuli pri hre na automatoch, či a kedy boli alebo neboli kontrolovaní hliadkou Mestskej polície Svit alebo hliadkou Obvodného oddelenia PZ Svit, čo tiež poukazuje na účelovosť ich tvrdení a nedôveryhodné výpovede, ktoré si v týchto skutočnostiach vzájomne odporovali.

Súd týmto konštatovaním zároveň zhodnotil, že obžaloba podaná na osoby obžalovaných I. Č.W. A. Z. Č. bola podaná dôvodne a zákonne a že obžaloba svoje dôkazné bremeno, čo do predmetných skutkových záverov uniesla v konaní pred súdom v plnej miere a rozsahu na rozdiel od obrany a obhajoby obžalovaných, ktorí spáchanie skutku popierali.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaných kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaní spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali na chránenej osobe - osobe vyššieho veku. Zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spácha na chránenej osobe.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby.

Násillím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu, nie je podmienkou, aby napadnutá osoba kládla odpor.

Hrozbu bezprostredného násillia treba rozumieť hrozbu takým násillím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka.

Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a pre naplnenie formálnych znakov tejto skutkovej podstaty nie je rozhodujúce, či sa páchatel tejto veci aj zmocnil, rovnako, ak páchatel po použití násillia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu zmocniť sa cudzej veci.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel páchatela, ktorý sa musí vzťahovať tak na násillné konanie, ktorým chce prekonať alebo znemožniť odpor obete, pre ktorý sa inak veci nemôže zmocniť, ako aj na to, aby sa zmocnil cudzej veci.

Závažnejší spôsob konania pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona spočíva v spáchaní trestného činu na chránenej osobe - osobe vyššieho veku.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov /spolupáchatelia/, zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaných kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovedných osôb a spáchané v priamom úmysle podľa § 15 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaní chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku ich konania, tento záujem aj porušili.

Dokazovanie preukázalo zároveň subjektívnu súvislosť aj pri kvalifikačnom použití ustanovenia § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, keďže obžalovaní totožnosť poškodeného poznali a mali tak vedomosť i o tom, že ide o osobu staršiu ako šesťdesiat rokov, keďže sami uvádzali že poškodený je podľa nich vo veku nad 70 rokov.

Obžalovaní mali aj motív a pohnútku konať vyššie uvedeným spôsobom, pretože v čase skutku boli nezamestnaní, nemali stály zdroj finančných prostriedkov a potrebovali ich získať pre svoje vlastné potreby - kúpu alkoholu alebo pre hru na hracích automatoch.

Obžalovaný I. Č. bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, obžalovaný Z. Č. bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, obaja naposledy rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 124/2016 zo dňa 10.01.2017, právoplatného dňom 10.01.2017 pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, obaja obžalovaní majú zároveň záznamy aj v registri priestupkov, obžalovaní sú z miesta trvalého bydliska sú hodnotení všeobecne, obžalovaného Z. Č. ÚVV a ÚVTOS Prešov hodnotí negatívne a obžalovaného I. Č. ÚVV a ÚVTOS Prešov hodnotí kladne. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzajúc zo všeobecných i individuálnych zásad platných pri ukladaní trestov a upravených v ustanovení § 34 Trestného zákona vzal súd do úvahy to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatel'mi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na ich výchovu k vedeniu riadneho života a nato, aby trest súčasne iných páchatel'ov odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou, rovnako tak prihliadol nato, aby uložený trest postihol iba páchatel'ov a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na ich rodinu, prihliadajúc pri tom na spôsob spáchania

činu, jeho následok, formu zavinenia, samotné osoby páchatel'ov, ich pomery, možnosť nápravy i prevahu príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona /obaja obžalovaní už boli v minulosti právoplatne odsúdení a predmetnej trestnej činnosti sa dopustili v skúšobnej dobe ich posledného odsúdenia/, bez zistenia poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona a po takto vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaných sa tento účel dosiahne len uložením trestu odňatia slobody vo výmere 9 /deväť/ rokov, teda nad hranicou trestnej sadzby zvýšenej v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona stanovenej zákonom pri tomto trestnom čine, s výkonom trestu odňatia slobodu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia u obžalovaného I. Č. a s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia u obžalovaného Z. Č., ktorý bol pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody / vo veci Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 49/2008, vykonaný dňom 15.12.2008/, pretože podľa názoru konajúceho súdu bolo nevyhnutnou podmienkou, aby súd obžalovaným uložil takýto druh a výmeru trestu odňatia slobody, keďže jeho uloženie si vyžadovali tak konkrétne okolnosti prípadu ako aj individuálna a generálna prevencia trestu.

Súd zároveň nemal žiadny zákonný dôvod ani nato, aby pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, keďže vykonané dokazovanie nepreukázalo také okolnosti prípadu a pomery obžalovaných, ktoré by ho mohli viesť k záveru, že použitie zvýšenej trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona je pre páchatel'ov neprimerane prísne a k názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi postačuje aj trest kratšieho trvania.

Poškodený Š. S. si nárok na náhradu škody vo vzťahu k osobám obžalovaným uplatnil riadne a včas a preto súd obžalovaným uložil aj povinnosť zaplatiť poškodenému spoločne a nerozdielne škodu vo výške 80,--eur.

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali na chránenej osobe - osobe vyššieho veku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.